

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.941/2009/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Budapesten, 2010. február 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A jogtalan elsajátítás vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Győri Városi Bíróság B.1348/2006/44. számú ítéletét és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 3.Bf.383/2008/3. számú végzését hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 4.150 (négyezer-egyszázötven) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Győri Városi Bíróság 2008. szeptember 24. napján kihirdetett B.1348/2006/44. számú ítéletében a terhelt bűnösségét jogtalan elsajátítás vétségében (Btk. 325. § (1) bekezdés) állapította meg és ezért a terheltet 1 év időtartamra próbára bocsátotta.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság, a 2009. június 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott

3.Bf.383/2008/3. számú végzésével a városi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A városi bíróság ítéletében rögzített történeti tényállás szerint korábban vízdíj-tartozás megfizetése iránt polgári per volt folyamatban a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság előtt a terhelt, mint alperes és a felperesi Rt. sértett között. A peres eljárás eredményeként a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság P.20.535/2004/3. számú - a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 1.Pf.20.043/2005/9. számú határozatával 2005. május 24. napján jogerőre emelkedett - ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 597.468 forintot és ennek a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, valamint 73.300 forint perköltséget.

A Mosonmagyaróvári Városi Bíróság által 0802.5.Vh.489/2005. számon 2005. július 14. napján kibocsátott végrehajtási lappal indult végrehajtási eljárás eredményeképpen a terhelt a fenti tőkeösszeg és járulékai címén kifizetett a sértett Rt-nek összesen 967.627.- forintot.

A terhelt által időközben előterjesztett felülvizsgálati kérelem nyomán azonban a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.IV.21.714/2005/7. számú, 2005. november 30. napján kelt végzésével a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az új eljárásban a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság 2006. március 29. napjára tűzött ki tárgyalást. A felperesi Rt. a tárgyalás megszüntetéséhez az alperesi terhelt hozzájárulását kérte. Az alperesi terhelt a hozzájárulását ahhoz a feltételhez kötötte, hogy a Rt-től a korábban megfizetett 967.627 forintot részére utalja át a tárgyalást megelőzően.

Az Rt. az egyik Bankjánál vezetett számlájáról átutalta a kért összeget az alperesi terhelt ugyanazon Banknál vezetett folyószámlájára. Ez az összeg még aznap jóváírásra került a terhelt e számláján, az alperesi terhelt hozzá is járult a per megszüntetéséhez. Mivel azonban az utalás közben a pénzüintézzettel megszakadt a kapcsolat, a Rt. úgy ítélte meg, hogy sikertelen volt a tranzakció, és 13 óra körüli időben a másik Bankjánál vezetett számlájáról is átutalta a 967.627 forintot az alperesi terhelt részére, amelynek jóváírására másnap került sor.

A terhelt a kétszeres átutalás tényéről tudomást szerzett és még ezen a napon lekötött 1 millió forintot 1 hónapos futamidőre, valamint a fennmaradó összegből felvett összesen 400.000.- forint készpénzt. A terhelt két héttel később további 400.000.- forintot vett fel. Ezeket az összegeket a gazdálkodás költségeire fordította. A terhelt az 1 millió forint lekötését egy héttel később felbontotta és felvett még további 200.000.- forint készpénzt.

A Mosonmagyaróvári Rendőrkapitányság 2006. május 3. napján biztosítási intézkedésként letiltatta a terhelt fenti folyószámlájának terhelési oldalát, melynek egyenlege akkor 848.338.- forint volt.

A kétszeres utalás ténye a Rt. részére az utalás időpontjának utolsó napján vált világossá, a cég jogi képviselője ezt követően megkereste a terhelt jogi képviselőjét a másodjára tévesen utalt 967.627.- forint visszautalása érdekében. Személyes megbeszélésre került sor a terhelt és jogi képviselője között. E megbeszélés eredményeként a terhelt jogi képviselője arról tájékoztatta a Rt. sértett jogi képviselőjét, hogy a terhelt nem kívánja visszafizetni a tévedésből átutalt pénzösszeget, mivel a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság P.20.535/2004/3. számú, hatályon kívül helyezett ítélete nyomán indult végrehajtási eljárásból eredő, a visszautalandó összeget meghaladó kárigényét érvényesíteni kívánja. A terhelt a kárigényét és beszámítási kifogását jogi képviselője útján levélben jelentette be a Rt.-nél, a kártérítési pert fél évvel később megindította.

A terhelt a Rt. által másodjára utalt összeget a sértettnek nem adta vissza annak ellenére, hogy tudta, az tévedésből került hozzá, hanem azt eltulajdonította, azzal sajátjaként rendelkezett.

A megyei bíróság másodfokú végzése az ismertetett történeti tényállást nem érintette, azt a felülbírálat során irányadónak tekintette.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványát a terhelt a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára alapozta és arra hivatkozott, hogy bűnössége megállapítására a büntető anyagi jogszabályok téves alkalmazása miatt került sor. Álláspontja szerint bűncselekményt nem valósított meg, mivel neki a véletlenül vagy tévedésből hozzá került idegen dolognak sem az

eltulajdonítása, sem a 8 nap alatt vissza nem adása nem róható fel. Hivatkozott a Ptk. 196. § (1) bekezdésének felelős őrzésre és a Ptk. 296. § (1) bekezdésének az egynemű és lejárt követelések beszámítására vonatkozó szabályaira, amelyek mellett az idegen dolog eltulajdonítása fel sem merülhet, továbbá arra, hogy a sértett a mai napig sem szólította fel szabályszerűen a pénz visszafizetésére.

A Legfőbb Ügyészség BF.2712/2009. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát nem tartotta alaposnak és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt. Az ügyészi álláspont szerint a terhelt a téves átutalásról tudomást szerzett, ennek ellenére a kétszeresen utalt összeg visszafizetése iránt nem intézkedett, annak egy részét elköltötte. A beszámítás és a felelős őrzés szabályai sem mentesíthetik a büntetőjogi felelősség alól.

A Legfelsőbb Bíróság nyilvános ülésén a perújítási indítványt előterjesztő terhelt nem vett részt, az érdekében eljáró védő az írásbeli indítványban foglaltakat fenntartotta. Az abban foglaltak alapján a terhelt felmentését indítványozta.

A Legfőbb Ügyész képviselője a nyilvános ülésen ugyancsak fenntartotta írásban már előterjesztett álláspontjukat. Kiemelte, hogy a terhelthez tévedésből került dologra beszámításnak a polgári jog szabályai szerint nincs helye.

III. A Legfelsőbb Bíróság a terhelt felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a támadott határozatokat a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja alapján vizsgálta felül abból a szempontból, hogy a terhelt bűnössége megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül került-e sor, illetve a Be. 423. § (5) bekezdése értelmében hivatalból vizsgálta a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt esetleges eljárási szabálysértéseket.

A hivatkozott körbe tartozó eljárási szabálysértést a Legfelsőbb Bíróság nem észlelt, ilyenre az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

A Legfelsőbb Bíróság nem találta alaposnak a felülvizsgálati indítványnak azt az álláspontját, mely szerint a terhelt bűnössége megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor. A terhelt ugyanis a Btk. 325. § (1)

bekezdés II. fordulatában írtakat megvalósította. A szándékolatlanul kétszeri sértetti utalás következtében a terhelt a neki szánt és neki járó 967.627.- forinton túlmenően tévedésből még egyszer ilyen összeghez jutott. Az irányadó tényállás szerint a terhelt a kétszeres utalás tényéről tudomást szerzett. A terhelt az egyszer 967.627.- forint összeggel jogosultan rendelkezett, az ezt meg nem haladó összegű pénzfelvétellel jogi képviselője általi sértett tájékoztatását megelőzően bűncselekményt nem valósított meg. A visszaadásra nyitva álló határidő utolsó napján jogi képviselője útján tájékoztatta a sértettet arról, hogy a neki ténylegesen nem járó 967.627.- forintot nem hajlandó visszafizetni. E terhelti magatartás tényállásszerű és a terhelt büntetőjogi felelősségét kizáró körülmény nem állapítható meg. A jogerős határozat rögzíti, hogy a korábban nem jelzett követelés támasztása a terheltnek egyébként nem járó pénzösszeg megtartására irányuló utólagos jogalap-keresés volt, a tévedésből hozzákerült összeggel kapcsolatban - miként arra a Legfőbb Ügyész képviselője is utalt - a terhelt beszámítási jogosultsága fel sem merülhet, a felelős őrzés szabályai pedig e szempontból jelentőséggel nem bírnak.

Mivel tehát a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a jogerős határozat anyagi jogi álláspontja a terhelt bűnössége tekintetében kifogástalan, a bejelentett felülvizsgálati indítvány alaposnak nem tekinthető, a Legfelsőbb Bíróság ezért a támadott határozatot a Be. 426. §-a értelmében hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki. A Be. 418. § (3) bekezdése alapján minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése rögzíti, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2010. február 25.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró, Dr. Csere Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző
Kné